

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕНОСТЪ
УРЕЖДА КОМИТЕТЪ
Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ
Редакция и администрация
Пл. „Царъ Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА:
СРЕДА И СЪБОТА

АБОНАМЕНТЪ:
ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ

ОБЯВЛЕНИЯ:
ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. СМ. КВ.

За да печели нѣкой

Всѣки се стреми да печели. Тоя стремежъ е толкова естественъ, че дори хората, у които липсва, се смѣтатъ за биопси. Правото да се печели е узаконено съ толкова закони и привилегии, че когато времето наложи въ името на високи държавни интереси известни ограничения, това се гледа като нарушение на свободата и се вдига бунтъ срещу законодателитѣ или реформаторитѣ.

Има една областъ въ човѣчката дейность, където се печели честно—това е печалбата отъ земята. Въ борба съ природата, хората хвърлятъ сръдства и трудъ и чакатъ плодотворитѣ, които зависятъ отъ почвата, отъ дъждоветѣ, отъ благоприятнитѣ стечения на редъ природни и човѣшки фактори. Затова тѣхнитѣ печалби сж умѣрени и ограничени въ плодотворитѣ на земята и отъ климатическитѣ фактори на дадено мѣсто.

Всѣкъде другаде, за да се печели отъ едни е нужно да се губи отъ други. Затова, въпреки стремежа да се печели, изкуството отъ хората винаги губятъ. Не е тайна, че ера, които цѣлъ животъ се трудятъ отъ ранни зори до късна нощъ, все си оставатъ бедни и никога не печелятъ олькова, че да могатъ да увеличатъ своето благосъстояние. Много малцина попаднали въ пжтя на доходнитѣ професии и облагодетелствувани отъ законнитѣ привилегии въ дадена държава, безъ дори да разбиратъ какъ става това, день изгубятъ богатствата и трепатъ несмѣтни богатства.

Тѣй е вървѣло отъ какъ свѣтъ свѣтува: да има бедни и богати. И все така се е мислело, че беднитѣ трѣбвало да се трудятъ, за да печелятъ нѣкой и да ставатъ богати. Но глежда, че е време да се сложи точка на тая система. Трябва да се обърне работата тѣй, че никой да не губи или, ако нѣщо трѣбва да се губи, то да се загуби отъ всички, а да се печели не за единици а за всички и бленуваното равенство ще дойде само по себе си.

Отнемане привилегиитѣ за печелене. Организация за ширене загубитѣ, ето пжтя къмъ по-добро човѣшко съществуване. Казватъ, че кооперацията е такъвъ единъ пжтъ, който спира загубитѣ и прави печалбитѣ обществено достояние. Казватъ, че и смѣли реформи могатъ да ограничатъ печалбитѣ и да спратъ загубитѣ—значи трѣбва да се търсятъ реформатори.

Дано скоро се намѣрятъ, защото вече много беденъ е свѣтъ се създаде отъ принципа: „За да печели нѣкой, нѣкой трѣбва да губи.“

Александъръ М. Герасковъ

М-ръ председателтъ за нашитѣ нац. идеали
Българскитѣ народъ ще осъществи съ мирни
сръдства своитѣ искания.

Голѣмата речъ на г. м-ръ Филовъ въ Търново.

На 21 юлий, по случай погребане основния камѣкъ на народната библиотека въ Търново, м-ръ председателтъ казалъ нова речъ, която направи голѣмо впечатление съ съглане жизненитѣ интереси за шата страна. Между другото е казалъ:

„Българскитѣ народъ въ дължение на двадесетъ години понасяше тежкитѣ условия на единъ несправедливъ миръ, който днесъ, за негово щастие, вече да се руши. Българскитѣ народъ може да дочака момента да види осъществени своитѣ права и премахнати несправедлитѣ наложи въ Нѣой. Затова да дочакаме тоя день, ние не трябва да се въоръжимъ съ оръжие и спокойствие. Ние се стремимъ да осъществимъ нашитѣ искания не чрезъ война, а чрезъ оржисе, а да подемъ поправкитѣ съ мирни сръдства и споразумение. Мога

да ви уверя, че тази политика дава вече резултати. Българскитѣ народъ съ право очаква, че ще бждатъ премахнати неправдитѣ и може да разчита вече сигурно, че това ще стане.

Но ние не трѣбва да се увеличаваме само по външната политика, но да работимъ и за вътрешното и стопанско и културно издигане на България. Въ подобенъ сждбоносенъ моментъ, ние имаме още единъ дългъ: да бждемъ още по-вече единни и сплотени, за да представяваме непоколебима сила и твърда скала, въ която да се разбиятъ всички интриги срещу българския народъ.“

Това категорично становище на първия министъръ по жизненитѣ национални въпроси съ радостъ се отеква въ всѣко българско сръдце и вѣрата въ скорошно възкръсване на правдата става още по-крепка.

Детското игрище „П. КОКИЛЕВЪ“ открито

Предъ обѣдъ, на 21 т. месецъ почти незабелязано отъ широко-то гражданство, се извърши още едно скромно тържество, отново се оживи „картофената градина“ и тя пакъ стана любимото мѣсто на стотици деца. И надъ 60 души граждани взеха участие на това малко празненство. Между последнитѣ лица: Голѣма частъ отъ Настоятелството на Съюза за закрила на децата, на чело съ председателя г-нъ В. Рашковъ, г-нъ полковникъ Тепсиевъ, като представител на началника на гарнизона; г-нъ Гочевъ, председател на спортния клубъ „Ханъ Омортагъ“ и др.

Водосветътъ се отслужи отъ свещеникъ Хубанчевъ. На края тѣй се обърна къмъ децата и имъ напомни, че като слушатъ и изпълняватъ нарежданията на своитѣ ръководители, въ обширното и приветливо игрище ще почерпятъ сили, здраве и духовно обновление и ще се върнатъ отново въ училището по-весели и засмѣни. Богъ, добави духовникътъ, който е любовъ, животъ, топлина, възторгъ, ще бди надъ васъ и ще ви дари сполука и успѣхъ въ работата. За организираната грижа на детскитѣ игри говори и г-нъ В.

Рашковъ. Той, между другото, добави за вредителството, което се причинява отъ съседи и други граждани на игрището, като се поврежда оградата, унищожаватъ се дръвчетата и пр. и отправи зовъ за по-голѣмо съзнание и почитъ и тачене на общественитѣ имоти. Хубавъ паралелъ направи г-нъ полковникъ Тепсиевъ между целитѣ, които преследва казармата и игрището. И тукъ и тамъ задачата е една и съща—да се създадатъ физически и морално силни български граждани, годни да носятъ държавнитѣ и обществени служби.

Господинъ Гочевъ стана изразителъ на похвала и задоволство отъ полезното начинание и се стигна до детскитѣ пѣсни и игри, които изненадаха присѣдствующитѣ. Мило бѣше отъ слабитѣ и чисти гърди на децата да слуша човѣкъ патриотични и възторжени слова. Това сж деца отъ сиропиталището, израстнали безъ майчини грижи и топлина.

Мжчна, но полезна и благородна работа предстои на ръководителитѣ. При закриването на игрището и на тѣхъ ще се отдаде заслуженото. Bonne chance! Fiat lux

Подъ нашия погледъ

Бюрократизмъ и надменность

Въ „Шуменски гласъ“ колелата Спектаторъ е напечаталъ много навременно и съ правилень критичень погледъ две бележки. Касаме се за надмѣнитѣ, която овладѣва мнозина държавни чиновници, засели известень постъ. Тѣ посрѣщатъ обикновеннитѣ посетители съ досада, държатъ се крайно хладно, понѣкога ги изгонватъ, проявяватъ безчувствъ съ къмъ въпроситѣ, които жизнено интересуватъ просителя. Следъ всичко това, посетителтъ е длъженъ да стои предъ тѣхъ съ свито сръдце, неудовлетворень, плахъ, безъ да му се каже една утешителна дума, безъ да бжде поканень да сѣдне. макаръ че въ кабинета на чиновника има нѣколко стола и канапета. Но тѣ сж запазени за приятели и „голѣмци“, къмъ които таквъ бюрократъ е крайно внимателень и любезень.

Както право забелязва колелата, мѣри се съ нееднакавъ аршинъ, а това подковава до-вѣрието къмъ държавнитѣ функционери и поражда скритъ протестъ. Върху това трѣбва да се помисли. Да се прочете отново окръжното на областния директоръ г. Ст. Пеневъ, който още като пое постъта си напомнимъ, че държавнитѣ служители не бива да забравятъ: тѣ служатъ на народа, а народътъ не служи на тѣхъ...

Най-после, вниманието и уважението къмъ хората е въпросъ на възпитание и култура. Чиновникътъ е представителъ на държавата и народътъ гради своето отношение къмъ нея въ зависимостъ отъ проявитѣ на служителя.

Ето защо правителството трѣбва да разгледа тоя въпросъ и да внуши на висши и нисши чиновници, че тѣ трѣбва да бждатъ винаги на услугитѣ на публиката и да проявяватъ крайна внимателность и човѣшка любезность, за да задоволятъ поне морално просителя.

Защото тия порядки не се срещатъ само въ единъ-два града. Тѣ сж общо явление за мнозина изъ цѣлата страна...

ПИВАСЪ

Какво става по свѣта

Предъ нови събития

ДО КАТО на западъ тайната дипломация е въ ходъ за миръ или война, съ Балтийскитѣ държави станаха исторически преобразования отъ огромна важность за Европа.

ФОНЪ РИБЕНТРОПЪ е поканилъ ромѣнския м-ръ председателъ г. Джигурту да замине за Германия.

СЪОБЩАВАТЪ отъ Москва, че и Финландия възнамѣрявала да се присѣдини къмъ СССР.

ЛОРДЪ ХАЛИФАКСЪ произнесе речъ въ отговоръ на Хитлеръ, съ която заяви, че борбата ще продължи.

НО УПОРИТО се говори, че днесъ Чърчилъ ще си даде оставката. Палата е посрѣдничилъ за миръ между Англия и Германия. Възможно е това посрѣдничество предъ видъ на последнитѣ събития да има успѣхъ...

ЛИТВА, Летония и Естония гласуваха присѣдиняването си къмъ СССР. Отъ вчератѣ сж съветски републики. Значително е по кой начинъ посрѣщатъ третѣ народа тоя важенъ фактъ.

ПУБЛ.

ПРИСТИГА МУЗИКЪ ХОЛЪ

„СИЛАГИ“ -- циркъ „КОРОНА“

който ще бжде построенъ задъ кварталнитѣ ХАЛИ до градската градина.

ОЧАКВАЙТЕ ИЗЕНАДИ.

съ свѣтловна известность
артисти взематъ участие въ
музикъ холъ „СИЛАГИ“ —
циркъ „КОРОНА“.

СИМЕОНЪ МАРИНОВЪ

РАКЕТА 1950 Г. (8)

Така успокоень, Ведровъ реши да действува. Той от-мѣтна тънката завивка и бърже се облѣче--дрехитѣ му бѣха на едно кресло до леглото. Като завързваше връзката си, той хвърли погледъ на сръщното огледало и съ неудоволствие забеляза, че брадата му е по-нижнала. Той не можеше да понася голѣма брада, а въ тоя видъ не му се искаше да се яви предъ господаритѣ на чудната ракета. Ведровъ се заозърта--не е чудно да се намѣрятъ бръснарски уреди въ кабината. И ето, сякашъ нѣкой бѣше открилъ мисълта му,

той се сдобилъ съ това, което искаше. Тѣкмо бѣше посѣдналъ на едно отъ креслата и изведнажъ отъ срещната стена изпъкна единъ автоматъ. Нѣмаше нужда да го разглежда по-вече: това бѣше бръснарски автоматъ, каквито вече имаше и въ София. Това бѣше откритие на единъ французинъ което бръснеше автоматично само за две минути. Дветѣ минути изтекоха бърже--автоматътъ отлично извърши работата си. Художникътъ бърже се изми въ омивалника, приспособень къмъ самия автоматъ и видѣ своя образъ въ огледалото--под-

младень и свежъ. Автоматътъ се скри въ стената. Въ тоя мигъ погледътъ му се спрѣ на огледалото, въ което преди минута се оглеждаше. Негозиятъ блѣсъкъ внезапно потъмнѣ, следъ това въ него като че бликна пламѣкъ и той видѣ, че то се превърна на телевизионенъ апаратъ. Изъ ракетата отъ невидимъ източникъ се понесоха приятни звуци, а въ огледалото, като на екранъ се заредиха образитѣ на изпълнителитѣ. Живата мелодия така увлѣче Ведрова, че той, докато трая изпълнението почти не мръдна отъ мѣстото си и като че ли забрави кжде се намира. Когато мелодията заглъхна, гласътъ на радиото започна да

